

**Április
17-18.**

TITKOS RANDEVU

**METRO.
Korzó.**

Tárgyalások a szegedi honvédségi épületek tatarozásáról

Ha az állam egyévi kaszányabért előlegez, közel négyszázezer pengős javítási munkát végeztet el a város

(A Délmagyarország munkatársától.) A város és a honvédelmi minisztérium között már hosszabb idő óta folynak tárgyalások a katonaság által használt városi épületek tatarozása ügyében. Az épületek használatáért a honvédelmi kincstár évente mintegy száznyolcvanezer pengő bért fizet a városnak. A szerződés értelmében a város tartozik az épületek jókarbantartásáról gondoskodni. Mivel a legtöbb épület régi, a bérjövédelmet szinte teljes egészében felemésztik a karbantartási költségek. Alaposabb tatarozást a város már évek óta nem végeztetett és így alaposan felszaporodott a javítanivaló. Éppen ezért sürgette a minisztérium az épületek általános tataroztatását, amelynek költségvetését időközben elkészítették. Kiderült, hogy közel négyszázezer pengő értékű javítási munka vár elvégzésre.

A napokban a honvédelmi kincstár megbízottai érkeztek Szegedre és a szegedi vegyesdandárparancsnokság képviselőivel együtt megbeszélést tartottak a város képviselőivel. A megbeszélésen dr. Tóth Béla polgármesterhelyettes elnököl. Megállapították, hogy a kérdés megoldására két lehetőség kínálkozik, azt a lehetőséget ugyanis, hogy a város ne egyszerre, hanem több esztendőre elosztva részletekben végeztesse el a szükséges tatarozási munkákat, elvetették. Az egyik mód az lenne, ha a város kölcsönt venne fel és abból fedezné a tatarozási költségeket, a másik pedig, ha a honvédelmi kincstár előre kifizetné a jövő évben esedekessé váló bérösszeget. Tárgyalás során kiderült, hogy tulajdonképpen nem is olyan súlyos a probléma, mint amilyennek az első pillanatban látszik. A tatarozási adókedvezményekről szóló és érvényben lévő rendelkezések értelmében ugyanis, ha a város az idén elvégzett a munkákat, a költségek felét adókedvezmény formájában megtéríti az államkincstár. Így csak kétszázezer pengő fedezetéről kell gondoskodni. Ha tehát a honvédelmi kincstár előlegez egyévi bérösszeget, ami száznyolcvanezer pengőnek felel meg, pillanatnyilag mindössze húsz ezer pengő fedezetéről kell a városnak gondoskodnia.

A vegyesbizottság úgy határozott, hogy a város hatóságának ezt a megoldást ajánlja. Ha a javaslatot elfogadja a város, akkor rövidesen sor kerül a tatarozási munkálatokra és így Szeged építőipara jelentékeny munkaalkalomhoz jut, remélhetőleg még a nyáron.

A város hatóságának ezt a megoldást ajánlja. Ha a javaslatot elfogadja a város, akkor rövidesen sor kerül a tatarozási munkálatokra és így Szeged építőipara jelentékeny munkaalkalomhoz jut, remélhetőleg még a nyáron.

— De fel kell emelnünk tiltakozó szavunkat ebből az alkalmából és rá kell mutatnunk azokra a jelenségekre, amelyek érthetetlenül fennállnak, még ma is és nem látunk semmi biztosítékot Szeged város mai vezetőségénél arra, hogy ezek orvosoltatnak is. Sajnálatos kell leszögeznünk, hogy

az ország második városánál nem látjuk azt a céltudatos városfejlesztési politikát,

amire szükség volna és aminek adott-ságaival ez a város rendelkezik annak ellenére is, hogy a trianoni megcsonkított nagy körzetétől fosztotta meg. Ezek az adottságok elsősorban a legszerencsésebb nép-retegeződés, valamint azok a hatalmas anyagi erőforrások, amelyeket a város magának mondhat.

— A kisbérlok nyomorán, a kisiparosok helyzetén nem lehet szabadtéri játékokkal segíteni. Sürgősen meg kell indítani a város-szervezést két főirányban. Először: a külső tanyarendszer jelenlegi, ugy gazdasági, mint egészségpolitikai szempontból türhetetlen helyzetét kell megszüntetni, szervesen bekapcsolni a városépítésbe, másodsor: magának a városnak fejlesztése újabb irányokban.

Lehetetlen, hogy minden fontosabb kérdés megoldása azzal adózódjék el, hogy „nincs fedezet”,

kezdve a külső tanyarendszernek újabb köz-igazgatási kerületekkel való beszervezésén, végig a legelemibb városi piacszerkezési, köz-egészségügyi és köztisztasági munkálatokig. Céltudatosan, szívósan kell harcolni a városnak az iparosításért (vigyék keresztül, hogy újabb gyáripari településnek a kormányzat csakis a vidéki városokban, rangsor szerint adjon engedélyt, maga a közület ingyen telkekkel, kedvezményekkel mozdítsa ezt elő, vasúti tarifák kihasználásával stb., stb.) ugy a gépi, mint háziipari, valamint mezőgazdasági ipari vonatkozásokban. A város fekvése, még a határszéli fekvés ellenére, (sőt talán éppen azért!) a Tisza-Maros szögellésben geográfiai-lag kedvező, hosszú és tervszerű, valóban gazdasági tudással bíró szervezéssel megszerkezhetné a város a Balkán felé, vagy onnan jövő export-importnak, a tranzitónak nevezett folyamatnak is, az oroszánrészt. Ennek az életrehívása ad kenyeret és boldogulást a népnek, nem pedig a szabadtéri játékok görögütés, mesterkelt, hiusági dicsőnye. Az ilyen eszközökkel fejlesztett jólét majd megrendezi a maga szórakoztató játékait.

— A gazdaságpolitikához egy városnak szüksége van hozzáértő gazdaságpolitikuskokra magában a magisztrátusban (— nem lehet például családi hitbizomány a gazdasági tanácsosság! —) is, a városvezetés nem állhat csak napipolitikából, egyhelyen való topogásból. Szegednek joga van a fejlődésre,

a ma 140 ezer lelket számláló városnak át kell vennie az ország igazi második városának a szerepét, enyhíteni kell azt az óriási különbséget, ami még fennáll Budapest és Szeged között, ugy gazdaságilag, mint a kultura összes vonatkozásaiban.

A hibát nem a józan, munkás, istentelő, küzködő szegedi polgárságban láttuk, sem annak lelkes törvényhatósági bizottságában, hanem kizárólag a hozzánemelő vezetésben.

Megérkeztek az 1937-es típusú

férfi és női kerékpárok

Árak már **76.50** pengőtől

Hitelképes egyéneknek 12 havi részletfizetés. **Nagy választék!**

MARKOVICS SZILÁRD OKL. GÉPÉSZMÉRNOK

műszaki vállalat, Tisza Lajos körut 44.

Telefon: 30-20.

»Meg kell szüntetni a tanyavilág türhetetlen gazdasági és egészségi helyzetét«

»A kisbérloket szervesen bele kell kapcsolni a városépítésbe« — Egy folyóirat támadása a szabadtéri játékok ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Hirt ad-tunk arról, hogy az ország sajtójában állandóan jelennek meg mostanában a szabadtéri játékokat támadó cikkek. Legutóbb a Törvényhozók Lapja című, meglehetősen elterjedt folyóirat adott a szabadtéri játékokkal foglalkozó közle-ményt, amelyből a szegedi nyilvánosság tájéko-ztatására az alábbi részeket közöljük:

— Bizonyítéka ezeknek — az elő-ző részek a játékok hiábavalóságát fejtegetik — például a nemrég köz-zélt idegenforgalmi jelentése Szegednek, amikor is arról számol be, hogy 1936-ban összesen 26 ezer idegen fordult meg, ebből 1235 külföldi, a szabadtéri játékokra 8237 vendég érkezett, az ipari kiállítást 44.237 em-ber látogatta. Az elkölthött összeget, amit a látogatók költöttek, mintegy 200 ezer pengőre becsüli. Ezekből a számokból is csak azt lát-

juk, hogy az ipari kiállítások fejlesztendők. Nem tudjuk, nem ismerjük, ezért az idegenfor-galomért hozott közületi áldozatok nagyságát sem, amelyet enyhe nyomásra, vagy önkéntes felbuzdulásban a tehetősebb lokálpatrióták vállaltak magukra a szabadtéri játékok érde-kében, de látatlan rámondhatjuk, hogy kár minden fillérért, ami ebben a téves irányban folyik szét. S akkor nem beszélünk arról az évről-évre megismétlődő mérgező utólagos társadalmi belső viszályokról, vitákról, ame-lyek ezeket a szabadtéri játékokat befejezésük után záporpróbaként követték eddig és fogja, sajnos, követni a jövőben is. (Ez a támadási felület növekszik, hiszen most fordultak hoz-zánk az ideai szervezések olyan adataival, amelyeket csak azért nem szellőztetünk, ne-hogy „ünnepontok” legyünk.